

Beroep ingesteld op 2 april 2013 — Jannatian/Raad**(Zaak T-187/13)**

(2013/C 171/56)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Mahmoud Jannatian (Teheran, Iran) (vertegenwoordigers: E. Rosenfeld en S. Monnerville, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

Verzoeker verzoekt het Gerecht:

— de volgende handelingen nietig te verklaren, voor zover zij hem betreffen: (i) gemeenschappelijk standpunt 2008/479/GBVB van de Raad van 23 juni 2008 tot wijziging van gemeenschappelijk standpunt 2007/140/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Iran ⁽¹⁾; (ii) besluit 2008/475/EG van de Raad van 23 juni 2008 houdende uitvoering van artikel 7, lid 2, van verordening (EG) nr. 423/2007 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran ⁽²⁾; (iii) gemeenschappelijk standpunt 2008/652/GBVB van de Raad van 7 augustus 2008 tot wijziging van gemeenschappelijk standpunt 2007/140/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Iran ⁽³⁾; (iv) besluit 2009/840/GBVB van de Raad van 17 november 2009 tot uitvoering van gemeenschappelijk standpunt 2007/140/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Iran ⁽⁴⁾; (v) besluit 2010/413/GBVB van de Raad van 26 juli 2010 betreffende beperkende maatregelen tegen Iran en tot intrekking van gemeenschappelijk standpunt 2007/140/GBVB ⁽⁵⁾; (vi) besluit 2010/644/GBVB van de Raad van 25 oktober 2010 tot wijziging van besluit 2010/413/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Iran en tot intrekking van gemeenschappelijk standpunt 2007/140/GBVB ⁽⁶⁾; (vii) verordening (EG) nr. 1100/2009 van de Raad van 17 november 2009 houdende uitvoering van artikel 7, lid 2, van verordening (EG) nr. 423/2007 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran en tot intrekking van besluit 2008/475/EG ⁽⁷⁾; (viii) verordening (EU) nr. 961/2010 van de Raad van 25 oktober 2010 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran en tot intrekking van verordening (EG) nr. 423/2007 ⁽⁸⁾; en (ix) verordening (EU) nr. 267/2012 van de Raad van 23 maart 2012 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran en tot intrekking van verordening (EU) nr. 961/2010 ⁽⁹⁾; en

— de Raad te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker zeven middelen aan:

1) Onbevoegdheid van de Raad

— Verzoeker stelt dat beperkende maatregelen volgens artikel 215 van het Verdrag betreffende de werking van de

Europese Unie enkel kunnen worden vastgesteld op gezamenlijk initiatief van de Commissie en de Hoge Ver-
tegenwoordiger. Aangezien de bestreden besluiten en
verordeningen door de Raad alleen zijn vastgesteld,
zijn zij onregelmatig wegens onbevoegdheid.

2) Schending van de motiveringsplicht

— Verzoeker betoogt dat de redenen die zijn gegeven om zijn plaatsing op de lijst van bijlage II te verantwoorden, te vaag zijn om te voldoen aan de vereisten die de rechtspraak aan de motivering stelt. Om aan de op hem rustende motiveringsplicht te voldoen, had de Raad concrete en specifieke elementen moeten aandragen waaruit blijkt dat verzoeker daadwerkelijk steun heeft verleend aan de Iraanse regering of aan proliferatiegevoelige nucleaire activiteiten van Iran. De bestreden besluiten en verordeningen zijn dus ontoereikend gemotiveerd.

3) Schending van verzoekers grondrechten

— Verzoeker betoogt ten eerste dat de bestreden besluiten en verordeningen, voor zover zij gebrekkig zijn gemotiveerd, zijn rechten van verdediging schenden. Ten tweede voert hij aan dat de onregelmatigheid van de bestreden besluiten en verordeningen een negatieve invloed heeft op de onderhavige procedure, aangezien zij het voor hem moeilijker maakt om verweer te voeren en afdoet aan de mogelijkheid voor het Gerecht om de rechtmatigheid van de bestreden besluiten en verordeningen te toetsen. Bijgevolg is verzoekers recht op een doeltreffende voorziening in rechte geschonden. Tot slot is zijn eigendomsrecht op ongerechtvaardigde wijze ingeperkt, voor zover hem het recht op verdediging is ontzegd en de mogelijkheid voor het Gerecht om de rechtmatigheid te toetsen van de bestreden besluiten en verordeningen inzake maatregelen tot bevroering van tegoeden — die naar hun aard „bijzonder ingrijpend” zijn — is ondermijnd.

4) Gebrek aan bewijs tegen verzoeker

— Verzoeker voert aan dat de Raad niet heeft vermeld op welke bewijsstukken en informatie hij zich heeft gebaseerd bij de vaststelling van de bestreden besluiten en verordeningen.

5) Feitelijke onjuistheid

— Verzoeker betoogt dat hij, anders dan in de bestreden besluiten en verordeningen is vermeld, niet langer plaatsvervangend hoofd van de Organisatie voor Atoomenergie was op de data waarop hij werd geplaatst op de lijst van personen en entiteiten waarop beperkende maatregelen van toepassing zijn. De Raad heeft dus een feitelijke vergissing begaan door verzoeker op de lijst te plaatsen om de enkele reden dat hij ten tijde van de verschillende bestreden besluiten en verordeningen plaatsvervangend hoofd van de Organisatie voor Atoomenergie was.

6) Onjuiste rechtsopvatting

- Verzoeker betoogt dat artikel 20, sub b, niet *per se* van toepassing hoeft te zijn op personen die een leidinggevende functie bekleden binnen een in bijlage VIII vermelde entiteit. Bovendien bepaalt artikel 20, sub b, dat personen „die zich bezighouden met, rechtstreeks betrokken zijn bij, dan wel steun **verlenen** aan proliferatiegevoelige nucleaire activiteiten van Iran” op de lijst worden geplaatst. De Raad heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door verzoeker op de lijst van bijlage II te plaatsen, zonder aan te tonen dat hij, toen hij op die lijst werd geplaatst, de Iraanse nucleaire activiteiten daadwerkelijk actief steunde.

7) Kennelijk onjuiste beoordeling van de feiten en schending van het evenredigheidsbeginsel

- Volgens verzoeker kan in dit geval geen enkele doelstelling van algemeen belang rechtvaardigen dat zulke strenge maatregelen worden opgelegd aan personen die zelfs maar gedurende een korte periode een leidinggevende functie binnen de Iraanse Organisatie voor Atoomenergie hebben bekleed. Zelfs indien de maatregelen konden worden gerechtvaardigd door een doelstelling van algemeen belang, zouden zij te bekritisieren zijn, omdat de aangevoerde middelen niet evenredig zijn met het doel dat zij nastreven.

⁽¹⁾ PB L 163, blz. 43.

⁽²⁾ PB L 163, blz. 29.

⁽³⁾ PB L 213, blz. 58.

⁽⁴⁾ PB L 303, blz. 64.

⁽⁵⁾ PB L 195, blz. 39.

⁽⁶⁾ PB L 281, blz. 81.

⁽⁷⁾ PB L 303, blz. 31.

⁽⁸⁾ PB L 281, blz. 1.

⁽⁹⁾ PB L 88, blz. 1.

Beroep ingesteld op 2 april 2013 — Transworld Oil Computer Centrum e.a./Eurojust

(Zaak T-192/13)

(2013/C 171/57)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partijen: Transworld Oil Computer Centrum BV (Berg en Dal, Nederland); Transworld Payment Solutions Ltd (Bermuda); Transworld ICT Solutions Ltd (Bangalore, India); Transworld Oil USA, Inc. (Houston, Verenigde Staten van Amerika); Bermuda First Curaçao Ltd (Bermuda); en Johannes Christiaan Martinus Augustinus Maria Deuss (Bermuda) (vertegenwoordiger: T. Barkhuysen, advocaat)

Verwerende partij: Eurojust

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- het confirmatief besluit van Eurojust d.d. 2 februari 2013 nietig te verklaren;
- Eurojust te gebieden opnieuw te beslissen op grond van het confirmatief verzoek van 31 december 2012 met inachtneming van de uitspraak van het Gerecht; en
- Eurojust te veroordelen in de kosten die zijn gemaakt in verband met de behandeling van dit verzoekschrift en de kosten die zijn gemaakt in verband met het confirmatief verzoek.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoekende partijen vijf middelen aan.

- 1) Eerste middel, ontleend aan het nalaten door Eurojust om alle juridische grondslagen waarop verzoekende partijen zich beroepen, te onderzoeken.

Het verzoek om informatie van 4 oktober 2012 en het confirmatief verzoek om informatie van 31 december 2013 zijn op verschillende grondslagen gebaseerd, waaronder artikel 10 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en artikelen 8, lid 2, 41, lid 2 en 42 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (PB 2010, C 83, blz. 389). Desondanks heeft Eurojust in het bestreden besluit uitsluitend beslist op grond van de regels inzake toegang tot documenten van Eurojust. De andere grondslagen waarop verzoekende partijen zich beroepen zijn door Eurojust ten onrechte buiten beschouwing gelaten.

- 2) Tweede middel, ontleend aan het onzorgvuldig tot stand komen en de gebrekkige motivatie van het confirmatief besluit

Eurojust weigert om de gevraagde informatie te verstrekken met een beroep op de uitzonderingsgrondslagen die zijn neergelegd in artikel 4, eerste lid, aanhef en onder a en b, van de regels inzake toegang tot documenten van Eurojust. Eurojust onderbouwt in het bestreden besluit echter niet, althans onvoldoende, waarom en in hoeverre deze uitzonderingen in het onderhavige geval van toepassing zouden zijn.

- 3) Derde middel, ontleend aan een foute toepassing van de uitzonderingsgronden „lopend nationaal onderzoek” en „strijd tegen ernstige criminaliteit” voorzien in artikel 4, eerste lid, onder a, van de regels inzake toegang tot documenten van Eurojust.

Verzoekende partijen hebben een redelijk en gerechtvaardigd vermoeden dat (een) vervolgingsinstantie(s) bij het strafrechtelijk (voor)onderzoek onrechtmatig heeft/hebben gehandeld. Met de bedoeling deze vermoedens nader te onderbouwen hebben zij onder meer een verzoek om informatie ingediend bij Eurojust. Eurojust stelt dat de gevraagde informatie niet kan worden verstrekt, omdat er nog een gerechtelijk vooronderzoek gaande is. Volgens verzoeksters beroept Eurojust zich ten onrechte en zonder voldoende motivatie op deze uitzonderingsgronden.